

af den Natur, at de vistnok maa kunne aabne Vinene paa Adskillige for, at der ikke her hos os er den udmærkede Dygtighed eller gennemgaaende Hæderlighed hos Embedsmændene, som vi altid have troet. Jeg sigter naturligvis for det Første til de meget sørgelige store Bedragerer i Bælumfredsen og dernæst til Forholdene ved Horsens Tugthus. Det er meget væsentlige Uordener og Underfløb, som der have fundet Sted i en Række af Aar, uden at noget Menneſte har rørt sig eller lagt mindste Mærke dertil, og uden at det er muligt at forſtaa, at de ikke ere blevne opdagede. Særlig diſſe Underfløb i Bælumfredsen ere af den Natur, at ſelv miniſtervenlige Blade maa indrømme, at ved et blot nogenlunde nøiagtigt Eſtersyn maatte det være umuligt andet, end at de maatte være blevne opdagede, og diſſe Skandaler i Horsens Tugthus ere jo, efter hvad der forlyder, thi officielt foreligger der jo Intet, ſaa ſtorartede, ſaa latterlig ſtorartede, at det er ubegribeligt, at Amtmanden ikke har kunnet opdage eller ſe dem. Jeg tillader mig at fremhæve dette, fordi Uordener med Embedsmændenes Regnskaber nu i den ſenere Tid ingenlunde høre til Sjeldenhederne. Der har for et Par Aar ſiden været meget betydelige Uordener med en Embedsmands Regnskabsføring her i Nærheden af Kjøbenhavn, nu have vi Historien i Bælumfredsen, og det er jo Alle bekiendt, at der andre Steder har været Ting, ſom ere blevne diſſede ned, ſom der er bleven dækket over, men dem ſkal jeg, fordi de ikke ſaaledes ere komne frem for Offentligheden, ikke nærmere drage frem her. Alt dette tyder nu paa, at der ikke mere finder den Orden Sted i Administrationen, ſom der burde være, og diſſe Uordener kunne ikke, hvad der er det Sørgelige ved det, undſtylbes ved, at vedkommende Embedsmænd have været for ſlet lønmede. Vi have jo tidligere hørt Truſler om, at hvis Embedsmændene ikke fik høiere Løn, ſaa vilde de ſelv tage Pengene, hvilket for Reſten ikke er ſaa mærkeligt, thi det paſſer jo med vor Forfatningsfortolkning andet Steds. Det har ikke været Grunden her, de have ikke gjort det for at ſtaffe ſig det daglige Brød; de Exempler, ſom jeg nu har nævnt, have gjort Indgreb i Andres Eiendom for derved at tilfredſtille adskillige andre mere eller mindre æſtetiſke, mere eller mindre moralſke eller umoralſke Fornødenheder. Men hvor er det muligt, at noget Saadant kan blive ved at ſte, blive ved at gjentage ſig, da vi jo dog have en ſaa ſtor Rigdom paa Amtmænd her i Landet, ſom ere forpligtede til at føre denne Kontrol? Det er ikke Rigsdagens Skyld, fordi den ikke har

givet de fornødne Bevillinger, tværtimod er der fra Rigsdagens Side altid krævet en meget nøiagtig og omhyggelig Kontrol. Vi have jo Embedsmænd nok til at udføre den, og hvorfor udføre de den ſaa ikke? Det er Utkommen Spørgſmaal, ſom jeg tror ikke kan beſvares med Andet, end at der virkelig har begyndt at indſnige ſig Uordener fra neden og Slaphed fra oven i Administrationen, hvilket fører til ſaadanne i høi Grad uheldige og ſørgelige Reſultater. Her dreier det ſig ikke om Smaating, nei, det dreier ſig om en ſtor Mængde Menneſker, Enfer og forældreløſe Børn, hvis Arv ere blevne dem berøvede, det dreier ſig kort ſagt om Forhold af den Natur, at det er meget ſjeldent, at man oplever noget Dignende. I det Hele taget maa jeg tilſtaa, at naar man ſer, hvorledes det gaar til her, undrer man ſig virkelig ikke over, at der fra Rigsdagens Side er reist Tvivl om, hvad vi ſkulle med den ſtore Rigdom af Amtmænd. Her er nu 2 Amtmænd, ſom ikke en Gang have kunnet udøve det Tilſyn, ſom de ere forpligtede til at udøve, og dertil kommer, at vi paa Tillægsbevillingen for iſſor have ſaaet Oplyſninger om en anden Amtmand, hvis Færd jeg med det Samme ſkal tillade mig at fremhæve, fordi den er ſaa hderſt karakteriſtiſk for, hvorledes Nanden er i vor Administration. Det er Amtmanden paa Færøerne. Denne Amtmand fik for en Del Aar ſiden en Bevilling til at bygge en ny Amtmandsbolig, hvilken Bolig da var anſlaaet til, tror jeg, nogle og tredive tuſinde Kroner; det var i Aaret 1879. Beretningen derom findes i Tillægsbevillingsloven for iſſor; men jeg tror, at man da gif temmelig let derover. Da Sagen imidlertid nu er bleven draget frem i den foreliggende Beretning fra Statsreviſorerne, vil jeg her gjøre opmærksom paa den, for at Sagen kan blive gjort til Gjenſtand for den Opmærksomhed, den fortjener. Denne Amtmand fik under 24. Mai 1879, det vil ſige ved den da ſtafſtædede Finantsloov, en Bevilling af 27 200 Kroner til at bygge en ny Amtmandsbolig for, idet det forudſattes, at der ved Salget af den gamle Bolig vilde indkomme et mindre Beløb, ſaa at han ialt kunde anvende en Sum af 28 800 Kr. til at bygge Boligen for. Det var i 1879. I 1880 meddelte imidlertid Amtmanden, at han endnu ikke havde brugt Mere end i 1879 18 000 Kr., og i 1880 8000 Kr., men at han ikke ſaae ſig rigtig i Stand til at oplyſe, hvor Meget han vilde komme til at bruge i Fremtiden, da der var opſtaaet uberegnelige Vanſkeligheder. I 1881 meddelte han, at der var opſtaaet uberegneligt Veir, stormfuldt og uſtadigt, og ſom Følge deraf vilde